

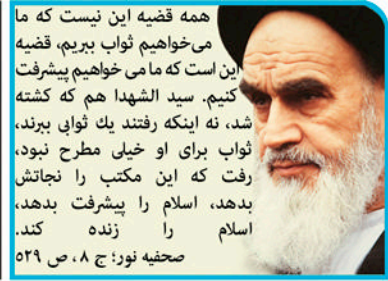
ما اشخاص رو به زوالی هستیم، فرصت محدودی داریم، تا میتوانیم، تا هستیم، کار کنیم. نگویید نمیگذارند؛ این نمیگذارند حرف قابل پذیرشی نیست.

دیدار با مسئولان نظام: ۱۶ / ۴ / ۹۴

پشتیبان ولایت فقیه باشید تا به مملکت شما آسیبی نرسد.

سفرنامه

آذر و دی ۱۳۹۵ سال چهارم شماره هشتم عام المنفعه (غیرقابل فروش)

همه قضیه این نیست که ما می‌خواهیم ثواب ببریم، قضیه این است که ما می‌خواهیم پیشرفت کنیم. سید الشهداء هم که کشته شد، نه اینکه رفتند يك ثوابی ببرند. ثواب برای او خیلی مطرح نبود. رفت که این مکتب را نجاتش بدهد، اسلام را پیشرفت بدهد. اسلام را زنده کند. صحیفه نور: ج ۸، ص ۵۲۹

سر مقاله

نویسنده این شماره: حجت‌الاسلام صادقی، مدیریت حوزه علمیه حضرت ابوقالب(ع)

نقد و انتقاد

نقدی و نقدپذیری، از اساسی‌ترین عوامل تکامل فردی و اجتماعی است و باعث به تکاپو و پیشرفت جامعه می‌گردد. انسان با وجود نفس اماره، همواره در معرض خطا قرار دارد و در بیشتر اوقات نیز خود افراد به خاطر حب نفس نمی‌توانند درک درستی از خطاهای خود داشته باشند و ای بسا دیگران بیش از خود انسان متوجه آن می‌شوند. اگر اشتباهات به درستی مورد شناسایی قرار نگیرند، در نتیجه به درستی نیز اصلاح نمی‌شوند و اینجاست که اهمیت نقد بیشتر نمایان می‌شود. البته باید به این نکته مهم توجه داشت که این امر در صورتی نتیجه دلخواه را می‌دهد که مبتنی بر اصول و روش‌های صحیح باشد. شهید مطهری در تعریف نقد و نقادی می‌نویسد: «قوه نقادی و انتقاد کردن به معنای عیب گرفتن نیست. معنای انتقاد، یکی شی را در محک قرار دادن و به وسیله محک زدن به آن، سالم و ناسالم را تشخیص دادن است.» آنچه پر واضح است، نقد کردن فقط بیان معایب نیست، بلکه بیان محاسن و معایب، آن هم در جهت اصلاح است. فلذا اگر رویکرد اصلاحی انتقاد به درستی تبیین گردد و افراد نقدپذیر شوند، آثاری بر آن مترتب می‌شود، من جمله اینکه نقدپذیری موجبات ایجاد میزان و معیار آزمون و سنجش برای رفتارهای آینده است و باعث اولویت بندی در زندگی انسان می‌شود. همچنین نقدپذیری نوعی غربالگری رفتاری و اخلاقی است که عیوب را از محسنات جدا می‌کند. نقدپذیری به عنوان یک خصلت انسانی و اسلامی می‌تواند نقش مهمی در شناخت آسیب‌ها داشته باشد و کمک کند بسیاری کشمکش‌ها در جامعه پایان پذیرد. چرا که همان گونه که فی الحال در جامعه مشاهده می‌کنیم، بسیاری از اختلافات به خاطر عدم نقدپذیری افراد است و متأسفانه بعضی از مسئولین امر در کشور نیز با روحیه نقدپذیری بیگانه‌اند و از هر نوع نقادی، برداشت متخاصم و ضربه زدن به نظام را می‌کنند و با فرافکنی، منتقد را به خطا مقابل نظام و رهبری توصیف می‌کنند. حال آنکه بنیانگذار کبیر انقلاب حضرت امام خمینی(ره) درباره روحیه نقدپذیری می‌فرمایند: «اگر یک چیزی را دیدید که واقعا خلاف کردید، اعتراف کنید و این اعتراف شما را در نظر ملت ما بزرگ می‌کند، نه اینکه اعتراف به خطا، شما را کوچک کند» و یا امام جواد (ع) می‌فرمایند «الْمُؤْمِنُ يَحْتَاجُ إِلَى تَوْفِيقٍ مِنَ اللَّهِ وَاعِظْ مِنْ نَفْسِهِ وَاقْبُولِ مِمَّنْ يَنْصَحُهُ؛ مومن به توفیق الهی و پند دهنده درونی و پذیرش نصیحت ناصحان نیازمند است.»

مقام معظم رهبری نیز انتقاد را موجب شناسایی نقاط و ضعف و قوت می‌دانند. ایشان بارها جوانان را به نقد برنامه‌های حاکمیت دعوت کرده‌اند و این خود به خوبی روشن می‌کند که می‌توان با استفاده از روحیه نقاد دیگران، خود و جامعه را اصلاح کنیم و از استبداد رای و مطلق اندیشی و سرسختی و خودسری بیجا دوری کرده تا هر چه بیشتر و بهتر در جهت تکامل فردی و اجتماعی خود گام برداریم.

به امید چنین روزی.